

CUM ESTE COMPORTAMENTUL TĂU?

Textul biblic:

Matei 15:1-20

Versetul cheie:

Matei 15:19, 20

Ideea centrală a lecției: Un comportament curat înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor este rezultatul unei vieți curate, din care lipsește ipocrizia, imoralitatea și alte manifestări ale păcatului.

Scopul lecției: Să te ajute să-ți păstrezi viața curată, în lumina standardelor cerute de Dumnezeu și nu de oameni.

1. Adevărata ascultare (Matei 15:1-9)

În general, oamenii din nordul Israelului și din jurul Mării Galileii a fost mult mai receptivi la mesajele Domnului Isus. În schimb, oamenii din Ierusalim și din împrejurimi, locul în care era centrul religios al Israelului, au fost împotriviți. Textul nostru prezintă o delegație a conducătorilor religioși venită tocmai de la Ierusalim cu un scop bine determinat și anume, să încerce să-L prindă într-un fel cu vorba și să-L compromită pe Domnul Isus atât în fața ucenicilor cât și pe meleagurile Lui natale.

În acuzația îndreptată împotriva ucenicilor, delegația fariseilor și a cărturarilor a invocat călcarea datinii bătrânilor în ceea ce privește spălarea mâinilor. O altă traducere este „datina strămoșilor“ sau „datina strămoșească“ (trad. Emil Pascal). Dezvoltată inițial de către bătrânii lui Israel cu scopul de a-i ajuta pe cei din poporul lui Dumnezeu să aplice Legea Vechiului Testament la propria lor viață, tradiția iudaică a ajuns în timp să fie formată dintr-o mulțime de reguli imposibil de respectat în întregimea lor.

Pentru a înțelege mentalitatea fariseilor și a cărturarilor, sunt câteva observații foarte importante care trebuie făcute și care se leagă de modul lor de gândire.

Pentru farisei și cărturari, legea orală, care se transmisese și crescuse în volum din generație în generație (versiunea scrisă a acestei legi a fost redactată abea în secolul al III-lea d. Cr.), era egală în autoritate cu Scriptura. Astfel că, din perspectiva lor, călcarea sau violarea vreunui articol din datină era egal cu călcarea sau violarea Cuvântului lui Dumnezeu.

Consecința era declararea respectivei persoane ca fiind necurată, ca atare, incapabilă să intre în contact cu Dumnezeu. Urmarea era că o persoană declarată necurată nu mai avea voie să intre în Templu sau în sinagogă, până când nu îndeplinea toate ritualurile care îi puteau reda din nou curăția.

Ca derivat al acestui sistem de gândire era faptul că fariseii și cărturarii, adică conducătorii religioși din acea vreme, credeau că puritatea spirituală era consecința naturală a ținerii tuturor poruncilor legii. De exemplu, în concepția lor a mânca carne de porc era la fel de grav și de necurat ca și când a-i comite crimă.

Într-un asemenea sistem religios rigid, Domnul Isus a venit cu un mesaj al eliberării din robia jugului poruncilor omenești, și intrarea într-o nouă eră, aceea a ascultării de

Dumnezeu ca un răspuns al iubirii noastre față de El și nu al fricii de pedeapsă.

Datina strămoșească pe care Domnul Isus o menționează în versetul 3, pentru a demasca ipocrizia conducătorilor religioși din vremea Lui, era așa numita lege „Corban“ (vezi și Marcu 7:11). Tradus, aceasta înseamnă „dat lui Dumnezeu“ sau „închinat lui Dumnezeu“: *Drept răspuns, El le-a zis: „Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?”* (v. 3).

Conform acestei datini, dacă o anumită persoană vroia să scape de obligațiile materiale pe care le avea față de părinți, conform Legii date de Dumnezeu lui Moise, rostea cuvântul „corban“ în legătură cu acel bun iar prin aceasta se înțelegea că acel lucru sau acei bani au fost dați Domnului. Ca atare, ei deveneau proprietatea Templului și nu mai puteau fi înstrăinați. Bunurile însă rămăneau în continuare în proprietatea stăpânului lor, care putea găsi ulterior un alt motiv pentru a nu le mai preda la Templu. Astfel, era ocolită cea mai importantă responsabilitate: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta“.

Subliniază diferența dintre cinstirea lui Dumnezeu doar de pe buze și cinstirea lui Dumnezeu cu toată ființa. Pe cei din prima categorie Domnul Isus i-a numit fățarnici, și acolo i-a inclus pe farisei și pe cărturari: *Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi* (v. 7). Matei nu ne spune nimic despre reacția lor dar ne putem închipui că inima li s-a umplut și mai mult de ură împotriva Domnului Isus.

Întrebă: Care este portretul unui creștin fățarnic?

În primul rând, creștinul fățarnic sau ipocrit este o persoană care-L cinstește pe Dumnezeu doar de pe buze. Vine la biserică, cântă, se roagă, dă bani, are diferite activități religioase, dar inima lui este încărcată de păcat și nelegiuire și acest lucru se reflectă în tot ceea ce face în fiecare zi.

În al doilea rând, un creștin fățarnic va pune mai degrabă preț pe datini și pe obiceiuri decât pe cunoașterea reală și trăirea în conformitate cu principiile Cuvântului lui Dumnezeu.

În al treilea rând, un creștin fățarnic poate fi chiar un om moral, care să aibe o conduită normală în societate și care să se creadă suficient de bun ca să respingă lucrarea de ispășire a Domnului Isus. Acesta este un creștin care crede că poate intra în cer pe baza meritelor lui personale.

2. Consecințele ipocriziei (Matei 15:10-14)

Spune: Cuvintele Domnului Isus sunt clare în acest pasaj și nu pot fi interpretate. Spunând că ceea ce iese de pe gură și nu ceea ce intră pe gură, spurcă pe om, El se referea strict în contextul hranei sau al mâncării. Doar într-un mod tendențios cineva ar putea spune că în acest caz, băutura sau drogurile sunt permise. E clar că referința Domnului Isus a fost doar la domeniul hranei.

Când vorbea despre lucrurile care ies din gură și spurcă pe om, Domnul Isus putea să aibe în vedere și învățăturile greșite ale acestor farisei și cărturari. Prin intermediul

cuvintelor lor, ei nu făceau decât să-i țină în orbire spirituală pe mulți oameni din acea vreme.

Acuzația adusă liderilor religioși ai vremii de către Domnul Isus este foarte dură: *„Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe“* (v. 14). Atunci, ca și acum, oamenii simpli caută repere și direcție la conducătorii religioși. Cuvintele Domnului Isus adresate ucenicilor sunt: „Nu vă duceți după ei pentru că nu vă pot duce în direcția bună, ei înșiși fiind orbi spiritual“. Aici vedem încă o dată autoritatea Fiului lui Dumnezeu care vede dincolo de privirea omenească și care poate să pună un diagnostic spiritual („Sunt orbi“) și să rostească un verdict categoric („Lăsați-i“).

Atrage atenția asupra pericolului orbirii spirituale. Ceea ce ne păzește de orbire spirituală este doar rămânerea lângă Domnul Isus și lângă Cuvântul Lui (vezi Ioan 7:37, 38: 9:39).

3. Cum să mă păstrez curat? (Matei 15:15-20)

Atrage atenția asupra gândirii false de genul: „Eu sunt un bun creștin, pentru că nu am spart casa nimănui sau nu am distrus familia nimănui“. Lucrurile morale pe care le fac unii oameni nu îi califică să fie considerați neprihăniți sau meritoși înaintea lui Dumnezeu. De fapt, Domnul Isus, într-o aplicație a Predicii de pe Munte, ne spune în concluzia discuției cu fariseii și cărturarii că ceea ce întinează pe un om sunt gândurile din inima lui și cuvintele care-i ies de pe buze. Cu alte cuvinte, un păcat comis în mintea unei persoane, în ochii lui Dumnezeu este la fel de grav și imputabil ca și un păcat comis cu fapta.

Spune: Sunt câteva condiții care trebuie îndeplinite pentru a putea dezvolta un caracter curat și sfânt. Primul lucru pe care trebuie să-l facem este să acceptăm doar standardele lui Dumnezeu de curăție. Orice alte standarde ne-ar putea duce doar pe o pistă greșită. În al doilea rând, „oglinza“ care ne poate arăta exact cum este interiorul nostru este Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci când stăm cu toată sinceritatea în fața Cuvântului, Duhul lui Dumnezeu ne va spune tot ce trebuie să curățim în noi. În al treilea rând, toate lucrurile care ne aduc întinăciune trebuie să fie îndepărtate, pentru ca Dumnezeu să ne poată umple de prezența Lui și de roadele Duhului Sfânt. În al patrulea rând, acele noi lucruri trebuie să fie cultivate și întreținute atât prin părțasia cu Dumnezeu cât și cu cei care, la fel ca și noi, trăiesc în curăție de inimă.

Întrebă: Care sunt lecțiile pe care ni le transmite Domnul Isus în acest text? Iată câteva dintre ele.

O viață curată începe printr-o ascultare totală de poruncile lui Dumnezeu.

O viață curată implică renunțarea la o atitudine ipocrită față de alte persoane.

O viață curată continuă cu preocuparea mea față de adevărul lui Dumnezeu, ceea ce mă va conduce să cunosc mai bine voia Lui cu privire la viața mea.

Atunci când viața mea este curată, lucrul acesta se va reflecta în caracterul meu, în gândirea mea și în practica vieții mele de fiecare zi.